

kvalifikovali čin tak, ako k tomu smerovala obrana navrhujúc zvlášť položenú výpomocnej hlavnej otázky a tak nemalo by ani porušenie formálnych ustanovení pri kladení otázok vliv na rozsudok a nemôže byť preto v smysle odst. 2 § 29 por. nov. ani zmätočná sťažnosť uplatnená.

Napokon je bezpodstatná zmätočná sťažnosť zvoleného obhájcu obžalovanej i v časti, pokiaľ z dôvodu zmätočnosti podľa § 29, čís. 4 namieta, že porotný súd neprávom odoprel položiť porotcom k rozhodnutiu tak skutkovú ako aj právnu otázku znejúcu na čin spáchaný v silnom rozčúlení podľa § 281 tr. z.

Pod pojmom silného rozčúlenia treba rozumieť rozčúlenie takého stupňa, následkom ktorého stráca pachateľ duševnú rovnováhu a ktoré nepripúšťa uvažovanie a posudzovanie činu a v značnej miere obmedzuje premýšľanie a úvahu o jeho následkoch. Má-li byť pachateľovi priznaná kvalifikácia v smysle § 281 tr. z., treba tiež, aby bol splnený i ďalší zákonný požiadavok, totiž, aby čin bol spáchaný ihneď v silnom rozčúlení.

Okolnosti tvrdené obráncom obžalovanej, že obžalovaná udržiavala s poškodeným M. milostný pomer, o ktorom sa i jej manžel dozvedel, že poškodený, hoci jej predtým sľuboval manželstvo, sľub nesplnil, ale obžalovanú bezprostredne pred činom, než ona na neho vystrelila, ostre odmietol, z ktorých niektoré boli i porotcami zistené, nie sú také, ktoré by, hľadiac i na ostatné okolnosti — najmä, že obžalovaná bola v platnom manželskom sväzku a že už z chovania poškodeného voči nej pri rozhovore večer dňa 31. decembra 1936 musela soznať, že poškodený v svojich citoch voči nej značne ochladol, s právneho hľadiska opodstatnily záver na silné rozčúlenie v smysle § 281 tr. z. Nepochybil preto porotný súd, keď otázky obrancu navrhované na čin podľa §§ 279, 281 tr. z. zamietol z dôvodu čerpaného zo zákona. Bola preto zmätočná sťažnosť zvoleného obhájcu obžalovanej v tejto časti zamietnutá jako bezpodstatná podľa odst. 1 § 36 por. nov.

Čís. 6028.

K dokonaniu zločinu lúpeže trestnej podľa § 349, odst. 2 tr. zák. sa vyžaduje jednak odňatie movitej veci jej držiteľovi alebo detentorovi, jednak úmyselné usmrtenie človeka; jestliže pachateľ nedokončil zamýšľané odňatie movitej veci, poškodeného však úmyselne usmrtil, treba čin kvalifikovať ako pokus zločinu lúpeže podľa §§ 65, 349, odst. 2 tr. z.

(Rozh. zo dňa 30. októbra 1937, Zm IV 489/37.)

Na jvyšší súd v trestnej veci proti A. a spol., obžalovaným zo zločinu vraždy atď., vyhovel zmätočnej sťažnosti obžalovaného A., uplatňujúcej po zákone dôvod zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 b) tr. p., z tohto dôvodu zmätočnosti zrušil rozsudok porotného súdu dotyčne obžalovaného A. a z povinnosti úradnej aj dotyčne obžalovaného B., pokiaľ trestný čin menovaných obžalovaných bol kvalifikovaný ako zločin lúpeže

podľa § 344 a § 349, odst. 2 tr. zák., a kvalifikoval trestný čin obžalovaných A. a B. ako pokus zločinu lúpeže podľa §§ 70, 65, 344 a 349, odst. 2 tr. z.

Z d ô v o d o v:

Neľze odopreť oprávnenie zmätočnej sťažnosti obžalovaného A. v časti, pokiaľ, prevádzajúc zmätok podľa § 385, čís. 1 b) tr. p., v podstate namieta, že jeho čin nemal byť kvalifikovaný jako dokonaná lúpež, ale že mal byť kvalifikovaný jako pokus zločinu lúpeže.

Podľa skutočností zistených porotcami kladným zodpovedaním prvej, tretej a štvrtej skutkovej otázky prvej skupiny obžalovaný A. niekoľko dní pred prepadnutím poškodeného M. sviedol jedného zo spoločníkov na prepadnutie poškodeného. Dňa 8. septembra 1925 večer v chotári obce N. načiernil si sadzou tvár, napil sa pálenky jedným spoločníkom tam prinesenej, aby takto mal väčšiu odvalu na prevedenie činu a na spôsobe tohoto sa rozhodol. Potom súc ozbrojený vojenskou puškou a jedným nábojom, buď sám, alebo so spoločníkmi, z ktorých jeden bol ozbrojený vojenskou puškou s 5 nábojmi, povrazom a železnou palicou, druhý spoločník sekerou a tretí javorovým kolom, prepadli poškodeného v I. spiacého na posteli pod otvorenou šopou na dvore a dožadovali sa na ňom vydania peňazí, pri čom jeden z nich, alebo viacerí mu nástrojmi, ktorými boli opatrení, zasadili viac rán, menovite na hlave, na čele pod pravým okom a nad pravým uchom. Keď poškodený následkom týchto poranení začal jajkať, čo na blízku spiaci príslušníci jeho rodiny počuli a sa prebudili, pachatelia zo strachu, aby neboli prichytení, utiekli bez toho, že by boli poškodenému niečo odcudzili.

Konaním horeuvedeným bolo spôsobené poškodenému zlomenie kosti lebečnej a roztrieskanie mozgu, následkom čoho poškodený dňa 13. septembra 1925 zomrel.

Keďže porotcovia kladne zodpovedali i siedmu otázku právnu, uznal porotný súd obžalovaného vinným zločinom lúpeže podľa §§ 70, 344, 349, odst. 2 tr. z.

S názorom porotného súdu, že by v súdenom prípade išlo o dokonaný zločin lúpeže podľa §§ 70, 344, 349, odst. 2 tr. z., neľze súhlasiť.

Zločinu lúpeže podľa §§ 344, 349, odst. 2 tr. z. sa dopustí, kto v úmysle, aby si bezprávne privlastnil cudziu vec movitú o d n í m e ju jej držiteľovi, alebo detentorovi, pri čom je pri lúpeži i človek úmyselne usmrtený. Vyžaduje sa teda k dokonaniu tohoto činu jednak odňatie movitej veci jej držiteľovi, alebo detentorovi, jednak úmyselné usmrtenie človeka. Zo skutkových zistení, učiných porotcami však zrejme plynie, že ani obžalovaný ani jeho spoločník, keď bol poškodený poranený, súc vyrušený krikom tohoto a majúc strach, aby neboli prichytení, n i č n e o d c u d z i l i, ale utiekli, nedokončiac zamýšľaný čin, totiž odňatie movitej veci, a treba preto čin obžalovaného kvalifikovať len ako pokus zločinu lúpeže podľa §§ 70, 65, 344, 349, odst. 2 tr. z., keďže poškodený následkom utrpených poranení zomrel.

Mýlil sa porotný súd, keď čin obžalovaného kvalifikoval jako dokonaný zločin podľa §§ 70, 344, 349, odst. 2 tr. z., a spôsobil tak zmätok podľa § 385, čís. 1 b) tr. p. Vyhovel preto najvyšší súd zmätočnej sťažnosti obžalovaného v časti, pokiaľ uplatňovala zmätok podľa § 385, čís. 1 b) tr. p. po zákone, zrušil rozsudok porotného súdu vo výroku o kvalifikácii činu obžalovaného a kvalifikoval ho za pokus zločinu lúpeže podľa §§ 70, 65, 344, 349, odst. 2 tr. z. — — —

Čís. 6029.

Škodou ve smyslu § 1 zákona o maření exekuce je rozuměti škodu, kterou utrpěli vymáhající věřitelé tím, že nedosáhli uspokojení svých pohledávek cestou zmařené exekuce, kterou se ho domáhali.

Škoda se rovná výši vymáhaných pohledávek, ovšem nemůže přesahovati cenu odstraněných zabavených věcí, pokud se týče vytězek, jehož by se bylo pravděpodobně dosáhlo jejich exekucním prodejem. Pro její určení je rozhodná doba, kdy byl čin spáchán.

(Rozh. ze dne 3. listopadu 1937, Zm I 533/37.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl zmateční stížnosti státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu, jímž byl obžalovaný uznán vinným přestupkem maření exekuce podle § 3 zákona čís. 78/1883 ř. z., zrušil napadený rozsudek jako zmatečný a vrátil věc soudu prvé stolice, aby o ní znovu jednal a rozhodl.

D ů v o d y:

Zmateční stížnosti státního zastupitelství, uplatňující důvod zmatečnosti podle § 281, čís. 10 tr. ř., nelze upříti oprávnění.

Nalézací soud zjistil, že obžalovaný prodal exekučně mu zabavené cihly a tašky, shledal však v tomto jednání pouze skutkovou podstatu přestupku podle § 3 zákona o maření exekuce, poněvadž zjistil (uvěřiv obhajobě obžalovaného), že firma N. a spol., která dodávala obžalovanému — majiteli cihelny — uhlí a měla z tohoto důvodu proti němu pohledávku ve výši několika tisíc Kč, nechtěla mu dodati další uhlí, jehož nutně potřeboval k provozování své cihelny, dokud alespoň zčásti nezaplatí starý dluh, a že obžalovaný skutečně peněz získaných prodejem zabavených věcí použil na částečné zaplacení starého dluhu firmě N. a spol. Nalézací soud vzhledem k tomuto zjištění uznal, že obžalovaný nejednal v úmyslu, jakého vyžaduje trestný čin podle § 1 zákona o mař. exek., a to tím spíše, že zjistil (uvěřiv obhajobě obžalovaného), že obžalovaný vymáhajícím věřitelům podle možností na vymáhané pohledávky splácel.